

ρίαν και την άσυνειδησίαν τῆς ψυχῆς σας, ἀλλὰ συγχρόνως και την μωρίαν τοῦ ἐγκεφάλου σας, διότι τοιαύτη πολιτική εἶνε ὅ,τι ἐναντιώτατον τῶν παραδόσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ και ἐντὸς ὀλίγου ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι σεις και οἱ μεσίται σας και ἡ πολιτική σας θὰ μεταβληθῇτε εἰς κόνιν και καπνὸν και δὲν θὰ βλάπτετε πλέον τὴν χώραν εἰμὴ ὡς βδελυρὰ ἀνάμνησις.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν δευτέραν ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν διαγωνισθησομένων ἐν τῷ Ζαππείῳ διαγωνίσματι σκοπὸν ἔχοντι τὴν ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην τριῶν ὑποτρόφων σπουδασόντων τὴν γεωπονίαν. Ἐχομεν πεποίθησιν ἐπὶ τὸν ἀδυσώπητον πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κ. Μανσόλαν, ὅτι αἱ ἐξετάσεις και ἡ ἀπονομή τῶν βαθμῶν και τὰ ἀποτελέσματα θέλουσι λάβει χώραν μετ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος και ἀμεροληψίας, ἀνεπιπτώσεων και μέσων και χατηριῶν, ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας, νικῶσης και τῆς εὐφυΐας ἀποφασιστικῆς, κρινομένων τῶν νέων και ὑπὸ γενικὸν ψυχολογικὸν πνεῦμα και οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν τυπικῶν ἀπαντήσεων αἰτίνες πολλὰς οὐδὲν ἄλλο ἢ προσωρινὴν ἀπορνημόνευσιν δηλοῦσιν. Οἱ προσελθόντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐντὸς και ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος νέοι εἰσὶ νομιζόμεν εἰκοσιτέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Ἀφίκετο σήμερον μέσον Σύρου ἐκ Γαλλίας προσερχόμενος ὁ κ. **Δημήτριος Δεληγεώργης**, ὁ πρωτότοκος τοῦ αἰοιδίμου Ἐπαμεινώνδα υἱός, διδάκτωρ τὰ Νομικὰ ἀναγο-

ρευθεὶς ἐν τῷ ἐν Λειψία πανεπιστημίῳ μετὰ κολακευτικῶ-τάτου βαθμοῦ, ὕστερον ἀπὸ λαμπρὰς πενταετείς περιήτου σπουδὰς διὰ τῶν καλλιτέρων πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν νέον Δεληγεώργην ἀκράτου φιλοτιμίας, πολλῆς ἐμβριθείας και ἐκτάκτου ἀντιλήψεως περὶ τὴν γλωσσολογίαν, τὴν μουσικὴν και τὴν ἐπιστήμην του. Ὁ νέος Δεληγεώργης θὰ καταλάβῃ βεβαίως μὲ τὸν καιρὸν διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν νέων ἐπιστημόνων μας, χάριμα τῆς ἀτυχοῦς μεγαθύμου μητρὸς του και καλλώπισμα τῆς νέας γενεᾶς.

Μετ' ὑπερβαλλούσης πολυτελείας, εἰς μέγα σχῆμα, ροδόχρους και εἰκονοστόλιστος ἐξεδόθη ἡ Ἀγγελία τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς **Ποικίλης Στοᾶς**, τοῦ γνωστοῦ ἡμερολογίου, τοῦ ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Ἀρσένη. Ὁ φιλόμουσος ἐκδότης ὑπόσχεται τὸ προσεχὲς ἡμερολόγιόν του και ὠραιότερον και τελειότερον πάντων, και ὑπὸ εὐσυνείδη- διάπλασιν τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρᾶς, ἣν ὠνειροπόλησε και ἐπεδίωξεν. Ἀπαρτιθῆσεται ἐκ 32 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ περιέχῃ 30 εἰκόνας, και Μουσικὴν, ἀναγράφονται δὲ και συντάσσεται αὐτοῦ τὰ διαπρεπέστερα ὀνόματα λογίων, και ἄλλων γνωστῶν ἐπὶ δεξιότητι καλᾶμων, 55 τὸ ὅλον, οἶον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, Στεφάνου Ξένου, Ραῖδου, Βλάχου, Γενναδίου, Πιλάχου, Καλλιόπης, Κεχαγιά και πολλῶν ἄλλων.

Ἡ παλάμη, ὁ γρόνθος, τὸ λάκτισμα, τὰ δύο χεῖρα μαζί, τὰ δύο πόδια μαζί, χεῖρα και πόδια, πόδια και χεῖρα, μέρι και τῆς κεφαλῆς ἀκόμη, ὅλα αὐτὰ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐναντίον παντὸς ἐργολάβου τῶν ἀκαθαρσιῶν ἀποπειρωμένου διὰ λόγους κέρδους ἢ ἐκ ρωμαϊκῆς τεμπελιάς νὰ δηλητηριάσῃ τὴν πόλιν και ρίπτοντος αὐτὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 533)

— Ἀπατᾶσθε, Ἐρριέττη, ἐγὼ ἀπευθύνομαι κατ' εὐθείαν πρὸς σᾶς, διότι ἡ βρῶνη και ἐγὼ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συνεννοηθῶμεν.

— Σᾶς εἶπον, πάτερ μου, δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ. Ἐν πάτῃ περιπτώσει, οὐδέποτε θὰ λάβω τοσούτῳ σοδαρὰν ἀπόφασιν ἀνευ τῆς συναίνεσως τῆς μητρὸς μου.

— Ἀλλὰ θὰ ἔχῃτε τὴν συναίνεσιν ταύτην, ἐὰν ἀποδεχθῇτε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου Κᾶστορα.

— Δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ, ἐπανελάθεν ἡ Ἐρριέττη τρίτην ἡδὴ φοράν.

— Ἐν τούτοις, κόρη μου, πρέπει ὁ γάμος οὗτος νὰ γίνῃ, εἶναι ἀναγκαῖος, καταναγκαστικός.

Ἡ νεᾷς ἐφρίκασε και προσέβλεψε τὸν βαρόνον μετ' ἐκπλήξεως.

— Καταναγκαστικός! εἶπε

— Μάλιστα, καταναγκαστικός. Ἀκούσατε, Ἐρριέττη, ἀκούσατε. Ἀγαπᾶτε τὴν μητέρα σας, ἀγαπᾶτε τὸν ἀδελφόν σας, ἴσως δὲ ἔχετε ὀλίγην και πρὸς ἐμὲ ἀγάπην· δι' ὅλους ἡμᾶς λοιπὸν πρέπει νὰ νυμφευθῇτε τὸν Πέδρο Κᾶστορα.

— Θεέ μου, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω, ὑπεντοθόρισεν ἡ Ἐρριέττη ἀθυμοῦσα.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ἡ θέσις μου εἶνε φρικτὴ, εὐρίσκομαι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ... ἡ ζωὴ μου και ἀκόμη περισσότερον ἡ τιμὴ μου, ἡ ἰδική σας Ἐρριέττη, τῆς μητρὸς σας, τοῦ ἀδελφοῦ σας διακινδυνεύουσιν. Ὁ! Δὲν θ' ἀπαιτήσητε νὰ ἐξομολογηθῇ ὁ πατήρ σας τὰ σφάλματά μου!... Ἐρριέττη, δύνασθε νὰ μὲ σώσητε, σώσατέ με... Εἰς μόνος ἀνθρώπος ἐν τῷ κόσμῳ δύναται ν' ἀπομακρύνῃ νὰ ἀποσοθῇ τὸν φρικαλέον κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ πάντας ἡμᾶς, εἶνε ὁ κ. Πέδρο Κᾶστορα. Ἐὰν τὸν ἀποκρούσητε, μὴ ἔχων πλέον συμ- φέρον νὰ τείνῃ τὴν προστατευτικὴν χεῖρά του, μ' ἐγκαταλι- πάνει και τότε ἀπόλλυμαι! Ὁ! Ἐὰν συναίνῃτε νὰ τὸν συ- ζευχθῇτε, πάντες σωζόμεθα!

— Ὁ! ὦ! ἐπεφώνησεν ἡ Ἐρριέττη συγκεκινημένη και τὴν καρδίαν ἔχουσα συνεσφιγμένην ὡς ἐν μαγγάνῳ.

— Ὅταν κρατῇτε εἰς τὰς χεῖρας σας τὴν τιμὴν τοῦ ὀνό- ματο Δεσιμαίς, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος, δύνασθε νὰ μὴ ἐμ- ποδίσῃτε τὴν καταστροφὴν! Εἶπατε, κόρη μου, δύνασθε; Ὁ! δὲν σᾶς καθικετεῖω ἐγὼ! ἐγὼ εὐρίσκω καταφύγιον ἐν

οὐχὶ ὅπου προσδιωρίσθησαν τόποι χάριν τούτου. Καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος ἐργάζονται δραστηριώτατα, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπλὴ δραστηριότης, χρειάζεται **παροῦς νὰ πέσῃ.**

Παρατηρήσαμεν πού γράμματα ἐκ Βαγδάτης διελθόντα δι' Ὀδησοῦ, τὰ ὅποια εἶνε κατατρυπημένα ὡς κόσκινον, ἐνῶ τὰ ἰδικὰ μας ἐδῶ τὰ ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν τρῶνε μόνον ὀλίγαις μαθερίαις καὶ ἡσυχάζουν. Καλὸν εἶνε νὰ προσέχωμεν εἰς ὅλα.

ΑΙ ΕΡΑΤΙΔΕΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεὺς, 27 Ἰουλίου

Ἐνθυμεῖσθε οἱ αἰσθανθέντες τοῦλάχιστον ἔσιν ἐντύπωσιν ὅσῃ καὶ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ βασιλέως, τὸν διάττοντα ἀστέρα τῶν ἀπεργιῶν μας. Ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ αὕτῃ ἡ περίστασις ἀπαρατηρητὴ ὡς μία ἀπὸ τῆς πολλῆς *φούρραις* ἐδύσει ὡς ἐν τῇ *ἡλιακῇ* του ἀνατολῇ ὁ ἐρημίτης καὶ ἰδιοκτῆτης ἡδὴ τοῦ Περρωτικῆς προφήτου Ἡλίου Πύργου καὶ παρῆλθεν ὅπως ἡ χρυσῇ καὶ ἀργυρόνυχος ἐποχὴ τῶν μετοχῶν τοῦ «Ἀρχαγγέλου», ξεπέσαντος ἡδὴ εἰς δεκαδραχμικὴν ἐσχαταγγελικότητα. Δὲν ἔμεινεν ἀρχή, ἰδέα, τίτλος, ἀξιωμα ὅπερ νὰ μὴ ἐγελωτοποιήθῃ διότι ἀρχὴ ἡ ἀπομίμησις καὶ ἐλαττήριον τὸ συμφέρον ὀλίγων. Δὲν εἶχε μείνει σχεδὸν τίποτε εὐρωπαϊκὸν μὴ φιλοξενηθὲν ἐφ' ἑαυτῇ τοῦλάχιστον ἐν τῇ ἀβδηρῇ τῇ χώρᾳ μας, καὶ μολὶς ἡ λέξις καὶ ἰδέα ἀπεργίας προσέβαλε τὴν φαντασίαν τῶν φαντασιοκόπων δημοκόπων καὶ ἤρξατο γαλβανίζομένη πάλιν ἡ γραφὴ τῶν ἀπερὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τοῦ

Λαοῦ, ὅστις προσβάλλει τὴν μνήμην τῶν εἰς πᾶσαν ἐκδοσιν Β. Διατάγματος ὀρίζοντος ἡμέραν ἐνεργείας ἐκλογῶν. Τῶν κεφαλαίων **Λ** καὶ ἐπιφωνημάτων (!) ἡ ἐλάττωσις κατέστη ἐπαισθητὴ ἐν τοῖς τυπογραφείοις καὶ αἱ λέξεις ἀάγιος—ιδρώς—ὄσια—ἐργασία» ἐνεγράφησαν στερεοτύπως εἰς τὰ καθημερινὸν ἐορτολόγιον μὲ κατάλυσιν πλούτου καὶ κτηματικῆς περιουσίας, ἥτις δὲν ἠνάγκασε τοὺς δημογέροντας νὰ παραιτηθῶσι τῶν λουκουλλεῶν ἐδεσμάτων καὶ τῆς σαρδαναπαλικῆς περιβολῆς, ἀν καὶ οἱ τυπογράφοι παρήτησαν τοὺς μελανωτῆρας, ψαλλόντων τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐν χορῷ καὶ λὰ μινὸρε τὸ

ἀντί σφυριὰ, σουβλιὰ, καλαπόδια.

* *

Ἀνοίξαμεν τότε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς *μπούκα-πόρταις* θεωρηκτοῦ μὴ τοι καὶ ἀνακαλύψωμεν κανὲν ὁδὸν πτώμα ἐργάτου ἀποχαιρετήσαντος τὴν χώραν τῶν ζώντων καὶ τὴν ἰσασφάτειον τῶν ρωμῶν κοιλάδα ἐνεκεν αἰτίας, ἀλλ' εἶδομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἄεργοι εὕρισκον τροφὴν ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν μας ὅστις ζωογονεῖ τόσα καὶ τόσα σπαράγγια καὶ βλαστάρια διὰ νὰ τὰ ἔχωσι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν, οἱ παρᾶσιτοι εὕρισκον φιλοξενίαν καταναλίσκοντες ἀφορολόγητον λίμαν, τῶν δ' ἐργατῶν καὶ ἐργατῶν ἡ σχετικὴ εὐδαιμονία μόνον ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς χρήσεως τῆς καρροτσάδας καὶ τῶν ἐπικωλιῶν—πούφ—ἐμειοῦτο ὀλίγον. Ὁ ἀνχμενόμενος ὅμως λογικὸς συμβιβασμὸς μεταξὺ κεφαλαίων καὶ ἐργασίας συντόμως ἐπῆλθε διότι ὁ ρωμῆς ἅπαξ γελιέται καὶ χορτάτος φωνάζει, τῶν δὲ δημοκόπων ἡ λύπη δὲν πιστεύομεν καὶ τόσον συντόμως νὰ παρῆλθε ὡς ἀπολεσάντων τὴν κυριωτέραν βαθμίδα τῆς ἐπὶ τῆς πολυθελήτρου ἐξουσίας ἀναρριχθῆς των. Σᾶς θέλομεν, κύριε δημογέρτα, μὰ τὴν ἐνίοτε χρησιμότητά τινι χρησιμότητά σας, πλὴν δὲν σᾶς θέλομεν ὡς χορτάτους στρατηγούς πεινασμέ-

τῷ θανάτῳ, ἔχω τὴν αὐτοκτονίαν· μία σφαῖρα ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τετέλεσται.

Ἡ Ἑρριέττη ἐφορξίσατο σύσσωμος.

— Διὰ σᾶς, κόρη μου, ἥτις δὲν θὰ ἔχητε πλέον μέλλον, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, διὰ τὴν μητέρα σας, τὴν ὁποίαν θὰ ἴδῃτε ἀποθνήσκουσιν ἐξ ὀδύνης καὶ ἀπελπισίας, διὰ τὸν ἀδελφόν σου, τοῦ ὁποίου τὸ τοσοῦτον καλῶς ἀρξάμενον στάδιον θὰ συνετρίβετο διὰ παντός...

Ἄτιμοι! ἄτιμοι! ἐξηκολούθησε μὲ φωνὴν βραχνήν, μὲ τόνον ἀπέλπιδα. Ἀλλ' ὄχι, ὄχι, ἡ Ἑρριέττη Δεσιμαίζ δὲν θὰ θελήσῃ τοῦτο, θὰ προστατεύσῃ τὴν τιμὴν ἡμῶν, θὰ σώσῃ πάντας ἡμᾶς!...

Ἡ Ἑρριέττη περιδεῆς, ἔντρομος, εὕρισκετο εἰς κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος διὰ φωνῆς ἡδέας, μειλιχίου, περιβάλλοντος διὰ ζωηροῦ βλέμματος τὸ θυμὸν αὐτοῦ, ἀναμένω τὴν ἀπόφασίν σας. Πρέπει νὰ ζήσω ἢ ν' ἀποθάνω.

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Ἑρριέττη ὑπὸ τὸ κράτος διατελοῦσα τοῦ τρόμου, θὰ νυμφευθῶ τὸν κόν. Χ. Κάστορα.

— Ἀ! ἐσώθημεν, πάντες ἐσώθημεν! ἐπεφώνησε.

Καὶ λαβὼν τὴν δυστυχῆ κόρην εἰς τὰς ἀγκάλας του περὶπτυσεν αὐτήν.

— Πόσον εἶνε καλὴ! ἔλεγεν· εἶσαι εὐγενὴς καὶ γενναία ὡς ἡ μήτηρ σου... Ἀ! εἶμαι ὑπερήφανος διὰ σέ!

— Κόρη μου, ἀγαπητὴ μου Ἑρριέττη, ὑπέλαβε, γνωρίζετε τὴν μητέρα σας, γνωρίζετε πόσον εἶνε εὐαίσθητος, ὅτι ἀσήμαντόν τι πράγμα βασανίζει αὐτήν, πρέπει νὰ κρύψετε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.

— Ἡ μήτηρ μου δὲν θὰ μάθῃ τίποτε, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις· ὦ! ναι, θὰ κρύψω ἀπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν.

Τέλος ὁ βαρόνος ἐθριάμβευσεν. Ἀφήσας τὴν θυγατέρα του μετέβη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πέδρου, δὲν εὗρεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λειμῶνος. Ὁ βραζιλιανὸς δὲν ἐφάνη οὔτε ἐκπεπληγμένος, οὔτε λίαν συγκεκινημένος μανθάνων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ βαρόνου.

— Ὅτε σᾶς ἠνάγκασα νὰ μεταχειρισθῇτε τὰ μεγάλα μέσα, εἶπεν, ἤμην βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας σας. Ἀλλ' ὑπολείπεται νὰ μ' ἀγαπήσῃ βεβαίως θὰ ἤμην πολὺ ἀδέξιός, ἐὰν δὲν κατάρθονον τοῦτο. Ἐναντίον εἰς πᾶν ὅ,τι ἐν γένει πράττουσιν οἱ ἐρώντες, σπεύδοντες νὰ θωπεύσωσι τὴν μνηστίαν των, ἐγὼ μέλλω ν' ἀπομακρυνθῶ διή τινας ἡμέρας. Πῶς εὕρισκετε τὴν ἰδέαν μου;

— Τὴν ἐπιδοκιμάζω.

— Κάλλιστα. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ συνοικειωθῇ βαθμὴν μετὰ τῆς σκέψεως ταύτης τοῦ γάμου, ἥτις εἶναι πάντοτε σπουδαία εἰς νεάνιδα. Ἐπειτα φρονῶ ὅτι διὰ νὰ ἀγαπηθῶ, θὰ κατορθώσω περισσότερα διὰ τῆς ἀπουσίας, ἢ διὰ τῆς παρουσίας μου.